

statslånet, d. v. s. den effektive rente, som staten selv må betale af de statsobligationer, der emitteres til dækning af udlånsbehovet, men samtidig skal der til nedbringelse af huslejen indrømmes *et årligt driftstilskud*, der beregnes som et fast beløb pr. m² bruttoetageareal, jfr. § 1. Tilskuddet er således ikke afhængigt af det konkrete byggeforetagendes højere eller lavere anskaffelsessum. Tilskuddet, der iøvrigt skal reguleres efter pris- og renteforholdene, er for det sociale byggeri ansat til 14 kr. pr. m² og for det private byggeri ligeledes til 14 kr. (efter det oprindelige forslag 10 kr.) pr. m² bruttoetageareal, svarende til de rentenedsættelser, som i dag indrømmes til disse kategorier af byggeri. Driftstilskuddet indrømmes kun fuldtud for lejligheder, hvis bruttoetageareal er 50—85 m² (efter det oprindelige forslag 60—85 m²), mens lejligheder med mindre areal kun opnår et driftstilskud på 60 pct. af de ovennævnte satser, og lejligheder med areal ud over 85 m² kun opnår driftstilskud i forhold til de 85 m².

2. For det sociale byggeri og for det private etagebyggeri har man — jfr. §§ 3 og 11 — indføjet en bestemmelse om, at lejlighederne i almindelighed højst må have et bruttoetageareal på 85 m².

For parcelbyggeriet for mindrebemidlede (kap. VI) og det private parcelbyggeri, hvortil lån udmåles på grundlag af anskaffelsessummen (kap. VIII), indføres en grænse for bruttoetagearealet på 110 m² pr. lejlighed, jfr. §§ 7 og 11. Endvidere nedsættes lånegrænserne for det private parcelbyggeri, der finansieres efter byggestøttelovens kap. VIII, med 5 pct. af anskaffelsessummen, og de maksimumsbeløb for håndværkerudgifterne, som er gældende i henhold til byggestøttelovens kap. VI, skal også finde anvendelse på dette byggeri, jfr. § 11.

3. Reglerne i kap. VIII a om statslån på grundlag af vurdering til privatbyggede en- og tofamilieshuse, som ikke overskrider en nærmere angiven størrelse, udvides til også at omfatte etagebyggeri med højst 12 (efter det oprindelige forslag 6) lejligheder à 85 m² jfr. § 13. Da kapitel VIII a blev indført i 1952, var det hensigten, at staten ikke skulle yde driftstilskud til dette byggeri, men renten blev dog fastsat